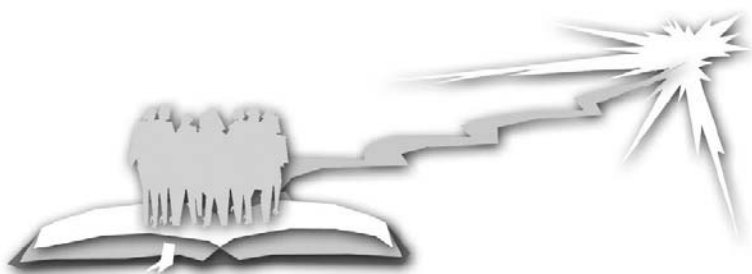

MISJON OG UTSENDELSE

Bakgrunnsstoff *Matt 25,31-46; Mark 16,14-20; Luk 24,36-53; Joh 3,14-19; Rom 5,6-10; 1 Kor 5,7; 15,3.4; Gal 1,4; 1 Pet 2,22-25.*

Minnevers **“Og han sa til dem: ‘Slik står det skrevet: Messias skal lide og stå opp fra de døde tredje dag’” (Luk 24,46).**

Som adventister oppfatter vi at en viktig del av vår rolle i den store misjonsbefalingen er knyttet til trenglebudskapet i Åpenbaringen 14. Der står det evige evangelium sentralt. Vi har ingenting å gi til verden om vi ikke først og fremst gir dem den store sannheten om rettferdiggjørelse ved tro alene.

“Mange har skrevet til meg og spurt om budskapet om rettferdiggjørelse ved tro er den tredje engelens budskap, og jeg har svart: ‘Det er i sannhet den tredje engelens budskap’” – *Review and Herald*, 1. April 1890. Så for Ellen G. White var forkynnelsen av rettferdiggjørelse ved tro en helt sentral del av vårt oppdrag, dette at frelsen utelukkende skyldes Guds ufortjente nåde mot syndere, og ikke våre egne gjerninger.

Denne uken skal vi se på evangeliet i lys av misjonsbefalingen.

Ukeoversikt Hvilken rolle spiller godgjørenhet i deres liv som er disipler? Hvilken rolle tilla Jesus Skriften da han forklarte sitt liv og sin død? Hvor sentralt står evangeliet i den misjonsbefalingen Jesus ga sin menighet?

SØNDAG**Endetidens drama og disippelforholdet**

Les Matteus 25,31-46. Dette avsnittet er en del av den talen Jesus holdt på Oljeberget i den siste uken av sin virksomhet i Judea. Det er noe av det siste han sa i sin siste tale før sin lidelse og død.

Hvordan skal vi forstå det Jesus sier i Matteus 25,31-46, især når det gjelder disippelforhold og vitnetjeneste?

Dette avsnittet formidler en sannhet om disiplenes misjonsoppgave. Jesus viser klart at noe av verket består i å nå de fattige, de syke og lidende, og de som sitter i fengsel, altså alle som trenger hjelp. Disippelforholdets definitive uttrykk finner vi i behandlingen av de svake omkring oss.

“Mens Jesus og disiplene satt på Oljeberget, skildret han på denne måten det som skulle skje på den store dommens dag. Han fremholdt at avgjørelsen da kommer til å avhenge av ett punkt. Når folkeslagene samles for ham, vil det bare være to grupper. Det som avgjør deres evige skjebne, vil være hva de har gjort eller forsømt å gjøre for ham, personifisert i de fattige og dem som lider. Det som Kristus på den dagen fremholder for menneskene, er ikke det han har utført for dem ved å gi sitt liv for deres frelse. Han fremholder den trofaste gjerning de har gjort for ham.” – *Alfa og Omega*, bind 5, side 192 (DA:637).

Til ettertanke Bibelen sier mange steder at frelsen ikke skyldes våre gjerninger, men utelukkende Guds nåde. Hvordan skal vi så forstå det Jesus sier? Når du forsøker å besvare dette spørsmålet bør du ha i mente hva en sann disippel er: en som har overgitt seg helt til Jesus og gjør krav på “det store verk han [Jesus] har utført for at de skal bli frelst.” Hvordan vil det bli lettere å forstå Jesu ord hvis vi har dette klart for oss? For hvem av oss kunne vel mette så mange fattige og kle så mange nakne at vi ville fortjene frelsen?

MANDAG

Misjonsbefalingen i Markusevangeliet

Vi har før sett på misjonsbefalingen slik den fremstilles i Matt 28,18-20. Les disse versene igjen, få med deg høydepunktene, særlig påbudene og løftene. Spør deg selv: Hva er min rolle i oppfyllelsen av disse ordene?

Les Mark 16,14-20 og sammenlign det med Matteus 28,18-20. Hva finner vi hos den ene og ikke hos den andre?

Når du har merket deg forskjellene, leser du begge fremstillingene en gang til. Harmonien mellom dem er umiskjennelig. Budskapetets kjerne er den samme.

Hva er Jesu budskap til oss, slik vi finner det i begge disse fremstillingene?

Begge steder får vi høre om en viss tvil (*Matt 28,17*), en hjer-
tets hardhet, hos disiplene. Hos Markus irettesatte Jesus dem for
denne tvilen, selv om det greske ordet som er brukt der kan
oversettes med krassere ord, så som “bebreidet”, “fordømte” og
til og med “fornærmet”. Faktum var at etter så lang tid var det
ennå noen blant dem som hadde vondt for å tro. Jesus måtte tale
strengt til dem.

Legg også merke til at det var først etter at Jesus hadde taklet
deres harde hjerter at han ga dem misjonsbefalingen. Jesus vis-
ste at de måtte ha en sterk tro for å ha fremgang i sitt verk. Snart
ville de ikke lenger ha ham fysisk til stede, for han skulle bli
“tatt opp til himmelen” (*Mark 16,19*). Alt de heretter skulle
gjøre for ham ville de måtte gjøre i tro.

Til ettertanke Troen er jo en gave, men den er gave som må dyrkes. Hva kan du daglig gjøre for å tilføre din tro næring, verne om den og styrke den?

TIRSDAG

Disippelforholdet og evangeliet

La oss se på noe annet i Markus’ fremstilling av misjonsbefa-
lingen. I Mark 16,15.16 sier Jesus: “Gå ut i hele verden og for-
kynn evangeliet for alle som Gud har skapt! Den som tror og
blir døpt, skal bli frelst. Men den som ikke tror, skal bli for-
dømt.” Grunnlaget for misjonsbefalingen er altså kallet om å
forkynne evangeliet.

**Ha dette i mente når du leser Åpenbaringen 14,6. Hvordan klar-
gjør dette verset hva vår oppgave er, ikke bare som disipler, men
også som disipler som er syvendedags adventister?**

Når forkynnelsen av evangeliet er så viktig for disippelforholdet og det å gjøre nye disipler, da er det svært viktig at vi forstår hva evangeliets budskap egentlig er. Men her hos Markus gir Jesus oss så å si hele evangeliet. Tro det, så blir du frelst, forkast det, så går du fortapt.

Sammenlign det Jesus sa i Markus med Joh 3,14-19. Hvordan hjelper det Johannes skriver oss med forståelsen av det Jesus sier i Markus?

Til ettertanke Det er viktig at vi som disipler er grunnfestet i det evangeliet vi er kalt til å forkynne. Verden stod fordømt på grunn av synden, men Jesus tok hele dommen på seg selv. Dermed er det ikke noen som behøver å møte den fordømmelsen som synden brakte. I stedet kan man takket være Guds ufattelige nåde – og uansett hvor syndig ens fortid har vært – få tilgivelse og bli kledd i Jesu rettferdighet. Dette budskapet må være grunnlaget for alt vi forkynner og lærer verden.

ONSDAG

Misjonsbefalingen i Lukasevangeliet

Les Luk 24,36-53, der vi finner en annen beretning der Jesus står frem for disiplene og gir dem oppgaven med å forkynne for verden.

Da disiplene kom sammen, var også de der, de to som hadde truffet den oppstandne Jesus på veien til Emmaus, og de fortalte om møtet. Mens de snakket sammen kom Jesus.

Les denne historien. Hva var de første to tingene Jesus gjorde for å styrke disiplenes tro?

Legg merke til at Jesus ikke bare ga dem fysiske bevis, bevis de kunne ta og føle på. Nei, det var bare en del av det. Han tok dem med på en rundreise i Skriften og viste dem fra Guds ord at det som hadde skjedd med ham, var blitt forutsagt.

Hva burde vi lære av Jesu bruk av Skriften?

Her møter vi et viktig prinsipp: Ja visst, opplevelser, fysiske manifestasjoner og undere har sin plass, og de kan ha stor betydning for å gi folk det de trenger for å kunne tro på Jesus. Men Skriften må være grunnlaget for all vår tro. Til tross for undrene brukte Jesus Skriften når han ville styrke deres tro. Han brukte Skriften for å bekrefte alt det som hadde skjedd med ham og støtte opp om alt det han hadde fortalt dem. Hvis Jesus brukte Skriften for å begrunne alt det han gjorde, da skulle vel vi trenge det langt mer?

Jesu ord og handlinger her er en sterk irrettesettelse mot alle forsøk på å svekke Bibelens viktige rolle som grunnlag for menighetens liv og vårt arbeid som disipler.

Til ettertanke **Det er så mange krefter, også innad i menigheten, som vil svekke vår tillit til Bibelen. Kan du peke på noen av disse kreftene og hvordan vi kan beskytte oss mot alt som drar Skriftens autoritet i tvil?**

TORS DAG
“Vitner om dette”

Da vi i går så på misjonsbefalingen slik den er fremstilt hos Lukas, så vi hvilken sentral plass Jesus ga Skriftene, at han brukte dem til å begrunne alt det som hadde skjedd. Han brukte også Skriftene da han ga disiplene misjonsbefalingen.

Hva var det Skriftens budskap som disiplene skulle gi til verden? Se Luk 24,45-48. Hvordan passer dette med det vi så i tirsdagens avsnitt? Hvordan stemmer det med vår forståelse av de tre englebudskapene i Åpenbaringen 14?

Sentralt i kallet om å gjøre disipler står Jesu død og oppstandelse til syndenes forlatelse. Jesus peker ikke bare på de begivenhetene som ledsaget hans liv og død, men også hva disse begivenhetene betydde. Det var dette Jesus ville de skulle forkynde for verden. Det som skulle bidra til vitnesbyrdets gjennomslagskraft var også, som han sa det: “Dere er vitner om dette” (*Luk 24,48*), altså det som skjedde omkring hans død og oppstandelse.

Hvordan hjelper disse tekstene oss til en forståelse av Jesu død og oppstandelse? Rom 5,6-10; I Kor 5,7; 15,3.4; Gal 1,4; Ef 1,7; I Pet 2,22-25.

Til ettertanke Det later til at disiplenes vitnesbyrd hadde gjennomslagskraft. Det som begynte i Jerusalem som et i hovedsak jødisk anliggende, ble på femti år en verdensbevegelse. Apg 1-7 viser veksten i Jerusalem og Judea; kapittel 8-12 viser hvordan forfølgelse

og andre begivenheter førte bevegelsen videre ut til Samaria, Etiopia, Syria og andre av hedningenes områder. **ApG 13-28** viser oss hvordan Saulus fra Tarsus, han som hadde forfulgt de kristne, førte den videre ut i stadig større kretsløp inntil den nådde Roma.

FREDAG

Videre studium

Les *The SDA Bible Commentary*, bind 5, side 553-560, 658-660, 881-887, 1110; *Alfa og Omega*, bind 5, side 332-375 (DA:779-828); *Alfa og Omega*, bind 6, side 11-42 (AA:9-56); Matt 28; Mark 16; Luk 24; Joh 21; ApG 1,2.

“La det bli klart og tydelig sagt at det ikke lar seg gjøre å påvirke vår stilling hos Gud eller Guds gave til oss ved noe skapninger kan gjøre. Hvis tro og gjerninger skulle kunne kjøpe frelsens gave, ville Skaperen stå i gjeld til det skapte. Her kan løgn komme til å bli antatt som sannhet. Hvis noen kan fortjene frelse ved noe de gjør, da står de i samme situasjon som katoliken som gjør bot for sin synd. Da er frelsen delvis en gjeld og kan fortjenes som lønn. Hvis mennesket ikke kan fortjene frelsen ved noe godt det kan gjøre, må frelsen helt og holdent avhenge av den nåden synderen mottar ved troen på Jesus. Den er en ufortjent gave. Rettferdiggjørelse ved tro er hevet over enhver diskusjon. Og all denne uenigheten tar slutt straks man innser at det falne menneskes gode gjerninger aldri kan kjøpe evig liv.” – *Faith and Works*, side 19,20.

Spørsmål til drøftelse

1. **Hvordan forstår vi Mark 16,16? Sier Jesus at man må bli døpt for å kunne bli frelst? Hvordan kan teksten sies å gi svaret selv? Hva er vår menighets forståelse av dåpens betydning?**
2. **Tenk på din lokalmenighet og hvordan den passer inn i Syvendedags-adventistmenigheten verdensomspennende misjonsarbeid, slik vi har sett det i tekstene for denne uken.**

Hvilken rolle inntar din menighet? Hva gjør den? Hvordan kan dere i bibelgruppen hjelpe menigheten å bli mer aktiv i arbeidet med å spre evangeliet til hele verden?

- 3. Hvorfor er det så viktig for oss som disipler å forstå evangeliet før vi kan bli brukbare vitner for Jesus? Hvordan forstår du evangeliet? Skriv det ned på et avsnitt. Ta det med til bibelgruppen og del det med andre. Hva kan dere lære av sitatet fra Ellen G. White ovenfor?**
- 4. Hva mer kan din lokalmenighet gjøre for å hjelpe de fattige og dem som har det vondt der dere bor? Hva slags forpliktelse føler deres menighet for denne viktige siden ved disiplerforholdet?**